“Kaip tu?” - “Gerai, dėkui” (vertimas: “Nieko tragiško šiandien nenutiko” arba “Jaučiuosi siaubingai, bet kam tai rūpi?”)

Soren Kirkegaard yra sakes, jog žmonės leidžia savo gyvenimus tylioje neviltyje. Toks egzistencinis mastymas parodo, jog mūsų laimė tėra paviršutiniška, malonumai – ne kas kita, kaip akimirksniu praeinantis susijaudinimas – prošvaistėmis pasireiškiantis virpėjimas, staigus apsvaigimas, o mūsų tikroji padėtis yra nesiliaujanti kančia.

Vos tik sutaisę dantį, sutvarkę kompiuterį, išgiję po ligos, mes jaučiame palaimą. Bet be abejo yra malonumas, kuris yra daugiau nei skausmo nebuvimas. Jeigu akys gali išduoti mūsų mintis, protą arba būti sielos langais, tuomet kiekvieno žmogaus veide galime pamatyti jo ar jos sąmonės būklę. Apsidairyk aplinkui. Ką matai?

Priešingai šiandieninio marketingo spaudimui įpiršti viską, kas greitai ir lengvai suvartojama, pradedant transportu, baigiant sausais pusryčiais, „Gīta“ siūlo kitos rūšies laimę (5.24), kuri susijusi labiau su vidiniu susitvardymu bei pasitenkinimu, nei su jauduliu, sužadintu narkotikais, seksu, šokiais, lenktynėmis, lošimu, sportu ar romanais. Visi šie dalykai turi savo pradžią ir pabaigą. Transcendentinė laimė subtilesnė, tačiau gilesne ir be to amžina, nepriklausanti nuo išorinių dirgiklių.

Senovinė išmintis sako, kad tokia laimė yra mūsų vidaus dalis. Kai kurie mokslininkai neurologai tai vadina “Dievo tašku” žmonių smegenyse, tačiau jį stimuliuojant dirbtinai galima pasiekti trumpai trunkantį apsvaigimą.

Kai kurie žmonės tokią “vidinę laimę” laiko tiesiog haliucinacija arba egoistišku bėgimu nuo tikrovės („Gīta“ 2.69). Kita vertus, pradedantieji transcendentalistai mano, kad racionalizmas ar kitaip mechanistinis–redukcionistinis požiūris yra išskirtinai žmogiškas išsigalvojimas. Nepaisant didelės mokslo ir technologijų pažangos, išplėtusios mūsų namų jaukumo ribas, augantis vartotojiškumas prisideda prie beribių troškimų ir suteikia begalines pasirinkimo galimybes, kai anksčiau žmonės turėjo paprastą poreikių hierarchiją ir kelias paprastas pasirinkimo galimybes. “Progresas” dažnai laikomas abejotinu.

Mirimas yra tai, ką turime patirti, nors apie tikrą jo prigimtį dažnas nežino. Tačiau šio trumpo miego metu nusprendžiama mūsų ateitis.

Gyvenimas yra pasiruošimas mirčiai. Savo dainoje, “Menas numirti”, eks bitlas George Harrisonas aiškiai davė suprasti, kad žmogaus kasdienė, į ateitį nukreipta meditacija neturi atitverti mus nuo realybės, ar padaryti mus apkerpėjusiais bei liguistais. Tai yra protingas pasiruošimas dangaus žydrynei, kuri mūsų laukia anapus.

Mukunda Gosvamis laikraščiui "Hindustan Times", 2011-10-27